CZĘŚĆ XLIV — № 96. ROK 22 — (1851.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI.
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. PÓŁROCZNA 8 rubli srebrem.

WTOREK, $\frac{11}{23}$ GRUDNIA.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{10}{22}$ GRUDNIA.

NOWINY DWORU.

W przeszły Czwartek, 6 Grudnia, małżonka Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Królowej Jmci W. Brytanii miała zaszczyt być przedstawioną J. C. WYSOKOŚCI W. X. MARYI ALEXANDRÓWNIE.

Nazajutrz, w Piątek, 7 Grudnia, P. Jenerał-porucznik hrabia *von der Decken*, przysłany w Poselstwie nadzwyczajném od Króla Jmci Hanowerskiego, miał zaszczyć być przyjętym na posłuchaniu prywatném przez N. CESARZA, a następnie przez N. CESARZOWĘ JJ.

PP. Major *Sichart* i Porucznik hrabia *Grote*, obaj oficerowie służby Hanowerskiej, mieli zaszczyt być razem przedstawieni NN. PAŃSTWU.

Rozkaz dzienny CESARSKI *w Wydziale Wojskowości* z *dnia 6 Grudnia 1851.*

Za odznaczającą się służbę zostają podniesieni do rang: Jenerała Broni, Jenerałowie Porucznicy: Dowodzący 2 odwodowym korpusem jazdy baron *Offenberg 2*, Jenerała jazdy z zatwierdzeniem Dowodzcą korpusu; Dyrektor Departamentu Osad Wojskowych baron *Korf 2*, Jenerała Artylleryi, z zachowaniem dotychcz. obowiązków; Dowodzący korpusem pieszej Gwardyi, Jenerał-adjutant *Sumarokow*, Jenerała Artylleryi i Dowodzący 2 korpusem piechoty Jenerał-adjutant *Paniutin 1*, Jenerała Piechoty—dwaj ostatni z pozostaniem Jenerał-adjutantami; — Jenerał-Porucznika, Jenerał-majorowie: Naczelnik Artylleryjskich garnizonów okręgu Finlandzkiego *Wołżeński*, z zach. dotychcz. obowiązków; Dowodzący 23 dywizyą pieszą *Romanowicz* i Dowodzący 2 dywizyą pieszą *Samarin* — obaj z zatwierdzeniem Naczelnikami dywizyj; Dyrektor Pawłowskiego korpusu kadetów *Meinander*, z zach. dot. obow.; Pełniący obow. Inspektora fabryk broni *Wessel*, z zatwierdzeniem Inspektorem tychże; Dowodzca 1 brygady 17 dywizyi pieszej *Nippa*, z przeznaczeniem do zostawania przy korpusie Grenadyerów; Dowodzca 2 brygady Saperów *Buchmejer* i mianowany Inspektorem bataljonów Saperów; Dowodzca wzorowego pieszego pułku *Maximowicz 1*, z pozostaniem zawiadującym tymże pułkiem; Dowodzca pułku Pawłowskiego Gwardyi von *Reitern*, z pozostaniem przy korpusie Gwardyi; Dowodzca 1 brygady 1 dywizyi lekkiej jazdy Gwardyjskiej i pułku Ułanów Gwardyi hrabia *Nirod 1*, z pozostaniem Dowodzcą tej brygady; Zostający do poleceń szczególnych przy Głównodowodzącym Oddzielnym Kaukazskim korpusem *Półtinin 1*, z zachow. dotychcz. obowiązków; Dowodzący 21 dywizyą pieszą baron von *Wrangel 2*, z zatwierdzeniem Naczelnikiem dywizyi; Dowodzca 2 brygady 20 dywizyi pieszej *Kozłowski 1* i mianowany Naczelnikiem 20 dywizyi pieszej; — Jenerał-Majora, Pułkownicy: Krasnopolski Komendant, liczący się w Armii *Szyrma-Szczerbiński*, z zachow. dotychcz. obowiązków; Zostający do poleceń szczególnych przy Naczelniku Artylleryi czynnej Armii *Żylej 1*, i otrzymuje dymissyą z mundurem i całkowitą pensyą; Dowodzca 6 bataljonu Saperów *Czaszynin* i mianowany do zostawania przy Sztabie Inspektora Wydziału Inżenjerów; Pomocnik Dowodzcy Iżewskiej fabryki broni w wydziale Gospodarczym *Gurza*; Dowodzca Kałuzskiego Artylleryjskiego garnizonu *Astrecow* i Dowodzca Chersońskiego Artylleryjskiego garnizonu *Smolnikow* — ci trzej ostatni otrzymują dymissyą z mundurem i całkowitą pensyą; z Pawłowskiego korpusu kadetów *Wiszniakow*, z pozostaniem przy Sztabie Zakładów wojskowych wycho-

wania; Dowodzca 7 brygady wojska Kaukazskich linijowych kozaków i Gorskiego pułku kozaków *Tuganow*, z zaliczeniem do jazdy i pozostaniem przy Oddz. Kaukazskim korpusie; Dowodzca Szlisselburskiego pułku Strzelców *Juferow;* Dowodzca dywizyonu konnych Saperów Gwardyi *Stołpakow;* Pełniący obowiązki Dowodzcy północnego okręgu Budownictwa morskiego *Bultz 1;* Dowodzca pułku Noworossyjskiego Dragonów *Stawicki* i pełniący obow. Naczelnika Inżenjerów czynnej Armii *Kowaleński* — pięciu ostatni z zachow. dotychcz. obow., a ostatni z zatwierdzeniem Naczelnikiem pomienionego Sztabu; z korpusu Pietrowskiego Połtawskiego kadetów *Pinkornelli*, z przeznaczeniem do zostawania przy Sztabie Zakładów wojskowych wychowania; Dowodzca pułku Grenadyerów J. C. W. W. X. Mikołaja Mikołajewicza *Swięticki;* Dowodzca Wołogodzkiego pieszego pułku *Tułubjew* i Dowodzca pułku Kirysyerów J. C. W. W. X. Maryi Mikołajówny *Krudener 1* — trzej ostatni z zachow. dotychcz obowiązków; Dowodzący 2 brygadą Gruzyjskich linijowych bataljonów, liczący się w armii *Zołotarew 2*, z zatw. Dowodzcą brygady; Adjutant J. C. W. Konstantyna Mikołajowicza, z pułku Preobrażeńskiego Gwardyi *Goltgejer 2* i mianowany Dowodzącym pułkiem Pawłowskim Gwardyi; Dowodzca 18 polowej Artylleryjskiej brygady *Jafimowicz 3;* Dowodzca 1 brygady Artylleryi Gwardyjskiej *Ogranowicz;* Naczelnik Artylleryi wojska Dońskiego *Łobko 1* i Dowodzca 3 polowej Artylleryjskiej brygady *Alopeus* — czterej ostatni z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; Dowodzący 3 dywizyą konnej Artylleryi *Kożin*, z zatwierdzeniem Naczelnikiem dywizyi; Członek Artylleryjskiego Wydziału Komitetu Wojskowo-Naukowego i Inspektor klass Michajłowskiej-Artylleryjskiej szkoły *Rezwoj;* Ober-kwatermistrz Oddzielnego Syberyjskiego korpusu i Naczelnik topograficznych robot w Syberyi, ze Sztabu Jeneralnego baron *Silwerhelm 1;* Dowodzca Rewelskiego pułku Strzelców *Michajłowski*, i Dowodzca Ładozskiego pułku Strzelców *Lubimow* — czterej ostatni z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; Dowodzca 1-rezerwowego bataljonu Saperów *Hartong 1* i mianowany Dowodzcą 2 brygady Saperów; Dowodzca Ingermanlandskiego pieszego pułku *Adlerberg 3*, i Dowodzca pułku Kirysyerów J. C. W. W. X. Cesarzewicza *Arsenjew* — dwaj ostatni z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; Dowodzący pułkiem Dragonów Gwardyi baron *Engelhardt*, z zatwierdzeniem Dowodzcą pułku; Dyżurny Sztab-oficer Sztabu J. C. Wysokości, Dowodzącego korpusami Gwardyi i Grenadyerów, z pułku konnych Grenadyerów Gwardyi *Sinielnikow 4*, z zaliczeniem do Ministerstwa Wojny; S.-Petersburski Plac-major, z pułku Grenadyerów Gwardyi *Adyncow*, z zaliczeniem do Armii i zachowaniem dotychczasowych obowiązków; Dowodzca pułku Karabinjerów Jenerał-Feldmarszałka Xięcia Barclay de-Tolly *Miasojedow 2;* Dowodzca 3 uczebnego pułku Karabinjerów *Stiepanow 6*, i Dyrektor Konstantynowskiego Instytutu Mierniczego *Smiecki* — trzej ostatni z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; Dowodzący Kazańską prochownią *Nosow 2*, z zatwierdzeniem Dowodzcą tego zakładu; Dowodzący 2 konno-artylleryjską dywizyą, z konnej Artylleryi gwardyjskiej *Knorring 3*, z zatwierdzeniem Naczelnikiem dywizyi; Dowodzca 2 polowej Artylleryjskiej brygady *Bułgakow*, i Naczelnik Konno-artylleryjskiej rezerwy *Jewreinow 1* — dwaj ostatni z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; Zostający do poleceń szczególnych przy Noworossyjskim i Bessarabskim Jenerał-Gubernatorze, liczący się w Artylleryi xiążę *Golicyn 7*, z zaliczeniem do Oddzielnego Kaukazskiego korpusu; Dowodzca pułku Strzelców *Szwebs*, z zachow. dotychcz. obowiązków; z pułku Pawłowskiego Gwardyi *Remi 1*, z pozostaniem przy korpusie pieszej Gwardyi; — Dowodzca Kubańskiego pieszego pułku *Liniewicz* i Dowodzca 3 brygady Kaukazskiego linijowego wojska kozaków, liczący się w artylleryi *Wasmund* — obaj z zachowaniem dotychczasowych obowiązków; — Jenerał-Majora, ze starszeństwem na mocy N. Ukazu 18 Lutego 1762 roku, Pełniący obowiązki Naczelnika miasta Kercz-Jenikola (Градоначальникъ) xiążę *Gagarin 2*, z zatwierdzeniem Naczelnikiem miasta; Fligel-adjutant J. C. Mości, z pułku Ułanów Gwardyi *Gieczewicz*, z zaliczeniem do orszaku J. C. Mości; Pełniący obowiązki Nakaznego Atamana Dunajskiego wojska kozaków *Szostak 1*, z zatwierdzeniem Nakaznym Atamanem; Pełniący obowiązki Dyrektora 2 Moskiewskiego korpusu kadetów, Fligel-adjutant J. C. Mości, z pułku Litewskiego Gwardyi *Ozierow*, z zatwierdzeniem Dyrektorem korpusu i zaliczeniem do orszaku Cesarskiego.

Przez tenże Rozkaz dzienny zostają zatwierdzeni: Dowodzący 1 brygadą 2 dywizyi lekkiej jazdy Gwardyjskiej, zostający przy korpusie jazdy Gwardyjskiej, Jenerał-major baron von *Reichel 1*, Dowodzcą tejże brygady, a dowodzący 2 brygadą tejże dywizyi, Dowodzca pułku Grodzieńskiego Huzarów Gwardyi, Jenerał-major baron *Aderkas*, Dowodzcą tejże brygady z zachowaniem Dowodztwa pułku; — Mianowani: Dowodzca pułku Kawalergardów Cesarzowej Jmci, Jenerał-major *Bezobrazow 1*, Dowodzcą 1 brygady dywizyi Kirysyerów Gwardyi; Dowodzca Kaukazskiej rezerwowej brygady Grenadyerów, Jenerał-major xiążę *Bariatyński*, Dowodzącym 20 dywizyą pieszą i zawiadującym lewém skrzydłem Linii Kaukazskiej, na czas nieobecności Jenerał-porucznika Nesterowa, z pozostaniem w orszaku J. C. Mości; Dowodzca 1 brygady 2 dywizyi Dragonów Jenerał-major *Szewicz 1*, Dowodzcą pułku Ułanów Gwardyi; Dowodzca pułku Kinburnskiego Dragonów, Jenerał-major baron von *Wrede 1*, Dowodzcą 1 brygady 2 dywizyi Dragonów; Liczący się w Armii Jenerał-major *Bellegarde 2*, Dowodzcą 2 brygady 2 dywizyi pieszej; zostający przy korpusie Grenadyerów Jenerał-major *Panow 1*, Dowodzcą 1 brygady 17 dywizyi pieszej; Zostający przy korpusie pieszym Gwardyi Jenerał-major *Osterlone*, Dowodzcą 1 brygady 11 dywizyi pieszej; Pułkownik pułku Kawalergardów *Gervais 1*, Dowodzcą Kinburnskiego pułku

Dragonów; Dowodzca bateryi pozycyjnej Konnej Artylleryi Gwardyi Pułkownik *Brewern 2*, Dowodzącym pułkiem Kawalergardów Cesarzowej Jmci; Pułkownik pułku Strzelców Gwardyi, xiążę *Gagarin*, Dowodzcą pułku Litewskiego Strzelców; Adjutant Szefa Żandarmów, Dowodzącego Główną kwaterą Cesarską, Sztabs-rotmistrz pułku Huzarów Gwardyi xiążę *Łobanow Rostowski*, Fligel-adjutantem Jego Cesarskiej Mości; — Otrzymują uwolnienie: na urlop, Naczelnik 19 dywizyi pieszej, Jenerał-porucznik *Szyling* dla słabości zdrowia, na rok; od służby: Dowodzca 1 brygady 11 dywizyi pieszej Jenerał-major *Kurbowski*, z powodu ran; Dowodzca 2 brygady 2 dywizyi pieszej Jenerał-major *Olszewski 2*, z powodu domowych interesów—obaj z mundurem i pensyą: pierwszy całkowitej, a ostatni dwóch trzecich gaży.

— Przez Rozkazy dzienne Cesarskie z d. 1 i 3 b. m., zostający przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych Jenerał-major *Romanus*, mianowany pełniącym obowiązki Wojennego Gubernatora miasta Wołogdy i Wołogodzkiego Cywilnego Gubernatora, z pozostaniem w jeździe, i Naczelnik Oddziału Kancellaryi Namiestnika Króléstwa Polskiego, Radzca Stanu *Żywotkiewicz*, mianowany Vice-dyrektorem tejże Kancellaryi.

— Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale służby Cywilnej, z dnia 5 Grudnia, Urzędnicy Królestwa Polskiego otrzymują rangi: Assesora Kollegialnego, Starszy Inspektor prywatnych zakładów wychowania i Członek Warszawskiego Komitetu examinacyjnego *Plewe;* — Radzcy Honorowego, Archiwista Zarządu Okręgu Naukowego Warszawskiego *Hanusz*, i Sekretarza Kollegialnego, Kancellista tegoż zarządu *Kudelski*. — 6 tegoż m., Podniesieni, za odznaczającą się służbę, do rang: Radzcy Tajnego, Rzeczywisty Radzca Stanu, S.-Petersburski Cywilny Gubernator, Szambelan *Danaurow;* — Rzeczywistego Radzcy Stanu, Gubernator Cywilny Saratowski, Radzca Stanu *Andrejew;* — Radzcy Stanu, Taurycki Gubernijalny Marszałek, dym. Rotmistrz gwardyi *Oliw;* Radzca Poselstwa w Berlinie i pełniący tamże obowiązki Sprawującego interesa, Radzca Kollegialny baron *Budberg* i mianowany Posłem Nadzwyczajnym i Ministrem Pełnomocnym przy Królu Jmci Pruskim i JJ. KK. Wysokościach Wielkim Xięciu Mecklembourg-Schwerin i Wielkim Xięciu Melklembourg-Strelitz, i zostający przy Ministerstwie Spraw Wewn. Radzca Kolleg. *Rochanow;* — Mianowani: Urzędnik do poleceń szczególnych przy Ministrze Spraw Wewn. Radzca Stanu Szambelan *Chanykow*, pełniącym obowiązki Orenburskiego Cywilnego Gubernatora; Urzędnik Biura Ober-Prokurora Najśw. Rządz. Synodu, Rzeczywisty Radzca Stanu *Kaniewski*, Vice-Dyrektorem Gospodarczego Zarządu przy Synodzie, a na jego miejsce, Urzędnikiem Biura, Juriskonsult, Radzca Stanu *Gajewski*.

— Przez Ukaz Cesarski do Kantoru Dworu z dnia 20 Listopada, zostający przy Moskiewskim Wojennym Jenerał-Gubernatorze, Assesor Kollegialny *Nieratow*, mianowany Kamer-junkrem Dworu.

— J. C. W. Głównozarządzający Instytutami Wojenno-Naukowemi wydał rozkaz dzienny, w którym donosi, że Najjaśniejszy Pan polecić raczył otworzyć korpus kadetów w Kijowie, w dniu 1 Stycznia 1852 r. Projekt zaprowadzenia w tém mieście korpusu kadetów już w roku 1846 był ułożonym; szlachta gubernij Podolskiej, Wołyńskiej i Kijowskiej postanowiła płacić po 5 kopiejek od każdej zapisanej duszy na rzecz jego, i do tej pory zebrano 67,000 rubli srebrem. Korpus ten składać się będzie z pięciu rot; na otwarcie utworzą dwie roty z uczniów od 9½ do 12 lat wieku liczących z 1 i 2 Gimnazyum Kijowskiego; korpus nosić będzie nazwę Władimirsko-Kijowskiego; na początek głównie przyjmowanemi będą synowie szlachty trzech gubernij, w liczbie 200 ludzi, stosunkowo do ofiar złożonych przez obywateli każdej gubernii; na trzeci rok istnienia korpusu, jeżeli budynki będą gotowe, przeprowadzenie do nich wychowańców nastąpi i utworzą wówczas dwie nowe roty, po roku zaś przeprowadzą je do gmachu korpusu i utworzą dwie inne i zaliczą jednę do korpusu Władimirsko-Kijowskiego, drugą do korpusu Alexandrowsko-Brzeskiego; do wzniesienia budynków korpus pomieszczonym będzie w gmachu 2 Gimnazyum Kijowskiego.

—

Czytamy w pismach peryodycznych Petersburskich:

«Kapitan Artylleryi P. Barskoj przysłał do Redakcyi *Gazety Rolniczej* kilka exemplarzy rośliny, która podług zadeterminowania Professora Szychowskiego, nosi nazwanie *Lepidium ruderale*. (*) Mieszkańcy jednej wsi w powiecie Starodubowskim, oddawna używają tej rośliny z dobrym skutkiem przeciw wściekliźnie. Zbierać ją należy pod koniec Czerwca, kiedy jej własności są w największém rozwiciu. Zebrana suszy się i chowa w miejscu suchém. Do użycia liście i kwiat tej rośliny ucierają się na proszek, którego daje się ukąszonemu przez psa wściekłego, trzy razy po pełnej łyżce desertowej: pierwszy raz wieczorem po zachodzie słońca, drugi nazajutrz rano przed wschodem słońca, nakoniec trzeci raz po drugim zachodzie słońca. Daje się ten proszek z chlebem i służy tak dla ludzi pokąszonych, jak i dla źwierząt. Pan Barskoj zapewnia, że skutek tego lekarstwa jest nieomylny.»

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 8 Grudnia.

Rozkazy do Zarządu Cywilnego Królestwa Polskiego, z dnia 16 (28) Listopada) 1851 r.

Przez postanowienia Namiestnika Królestwa,

W Głównym Zarządzie Spisu i Zaciągu Wojskowego, mianowany: Starszy Urzędnik Kancellaryjny w Wydziale Spi-

(*) W Litwie i Królestwie około wsi, płotów, na dziedzińcach, placach miejskich bardzo pospolita. U Autorów Polskich *Pieprzyca gruzowa*. (Klassa Nierównoszęściopręcikowa Linneusza.)

su i Zaciągu Wojskowego Alexander Ostrowski, pełniącym obowiązki Expedytora w tymże Wydziale.

— Namiestnik Królestwa objawić raczył zupełną wdzięczność Urzędnikom Swej Kancellaryi Przybocznej, za ciągłą gorliwość i pośpiech w załatwieniu czynności urzędowych, a mianowicie: Naczelnikom Wydziałów: Radzcom Stanu Żywotkiewiczowi, Szwecowi i Botwince; Starszym Pomocnikom Naczelników Wydziałów: Radzcy Kollegialnemu Sztryk; Radzcom Dworu, Czerkasow i Andruskiemu; Assesorom Kollegialnym Podolcowi i Węgleńskiemu; Radzcom Honorowym: Pohlowi, Wieleckiemu i Komarnickiemu, i pełniącemu obowiązki, Sekretarzowi Kollegialnemu Szaniawskiemu; Młodszym Pomocnikom Naczelników Wydziałów: Radzcy Dworu Ludowskiemu, Assesorowi Kollegialnemu White, Radzcy Honorowemu Koszelnikowi, Sekretarzom Kollegialnym Bilińskiemu, Złotoszowskiemu, Siekluckiemu, Żwierczewskiemu, Kozłowskiemu, i Rejestratorowi Kollegialnemu Chotkowskiemu; Naczelnikowi Archiwum, Radzcy Kollegial. Karpow; Dziennikarzom: Radzcy Honorowemu Wojciechowskiemu, Assesorowi Kollegialnemu Połubińskiemu, Sekretarzom Gubernijalnym Castellaz i Urmowskiemu; Kassyerom: Assesorowi Kollegialnemu Schmeltzer, i Radzcy Honorowemu Gautier; Exekutorowi, Radzcy Honorowemu Andrzejewskiemu.

— Rozkazem Cesarskim, Jenerał-major Marek Albertow, Gubernator Cywilny gubernii Lubelskiej, mianowany został Gubernatorem Cywilnym gubernii Płockiej.

— Na przedstawienie JO. Xięcia Ministra Oświecenia, po poprzedniem porozumieniu się z JO. Xięciem Namiestnikiem Królestwa, Najjaśniejszy Pan w dniu 8 Marca r. b. Najwyżej rozkazać raczył: Gymnazya filologiczne Okręgu Naukowego Warszawskiego urządzić na zasadach objętych w Najwyżej zatwierdzonem w dniu 21 Marca 1849 roku Zdaniu Rady Państwa, co do podobnych Zakładów w Cesarstwie, a mianowicie w tych z pomiędzy nich, które będą miały za cel przygotowanie uczących się do Uniwersytetów, rozszerzyć wykład starożytnych języków, a w Gymnazyach, z których uczniowie mają zamiar wstąpić prosto do służby wojskowej lub cywilnej, wykładać szczególnie, w pierwszym razie matematykę, w drugim razie prawodawstwo. — Skutkiem tego Kurator Okręgu Naukowego Warszawskiego podaje do wiadomości osób interessowanych, iż w wykonaniu tego Najwyższego rozkazu, Gymnazya filologiczne w tymże Okręgu otrzymują obecnie plan nauk, z dwojakim specyalnym w czterech wyższych klassach kursem; jeden kurs dla tych uczniów, którzy po ukończeniu nauk Gymnazyalnych, pragnąć będą kształcić się dalej w Uniwersytetach; drugi dla tych, którzy życzyć sobie będą wstąpić wprost do służby Rządowej; w pierwszym kursie, obok dotychczasowych przedmiotów, będą wykładane języki starożytne, w drugim nauka prawa. — Rodzice lub opiekunowie przeto zgłosić się winni niezwłocznie piśmiennie do Dyrektora Gymnazyum filologicznego, w którém ich synowie lub pupille pobierają obecnie nauki, począwszy od klassy 4 do 7 włącznie, z oświadczeniem, na który kurs życzą sobie, aby nadal na nauki uczęszczali.

— N. Pan, przychylnie do wstawienia się JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, Najmiłościwiej dozwolić raczył wychodźcy Polskiemu, obecnie w Belgii przebywającemu, Maxymiljanowi Nieprzeckiemu, powrócić do Królestwa Polskiego, bez pozostawienia mu atoli prawa legitymowania się z pochodzenia szlacheckiego i bez powrócenia mu skonfiskowanego na rzecz Skarbu majątku.

— Dostrzeżono, że Członkowie Bractw Kościelnych, chodzą po ulicach i domach z puszkami, w celu zbierania kwesty. Zarząd Warszawskiego Ober-Policmejstra podał przeto do publicznej wiadomości, że Kommisya R. S. W. i D. zważając, iż podług decyzyi JO. Xięcia Namiestnika Królestwa, z dnia 6 Marca 1826 r. nie wolno jest zbierać po kraju dobrowolnych składek, bez upoważnienia od Rządu, że postanowienie to nieściąga się do kwesty w czasie Nabożeństwa, po wszystkich kościołach na światło i inne potrzeby zakrystji praktykowane; zgodnie z wnioskiem JW. JX. Biskupa Administratora Archi-Dyecezyi Warszawskiej, jeszcze na dniu 21 Lipca (2 Sierpnia) 1845 r., rozporządziła, aby Bractwa ograniczały się na zbieraniu kwesty tylko w kościołach, przy których egzystują, i że zbieranie składek po mieście, nieinaczej jak tylko za wyjednaniem podrzednio, w każdym przypadku, decyzyi Rządu może mieć miejsce.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

ANGLIJA.

LONDYN, *10 Grudnia.* Gazeta *Atlas* twierdzi za pewną, że zmiana Gabinetu, którąby niechybnie musiała nastąpić z powodu przymówienia się Ministra Spraw Zagranicznych, lorda Palmerston, z Ministrem Osad, lordem Grey, nie będzie miała miejsca, w obec wypadków jakie się dokonały we Francyi, i że nowy Parlament zostanie Gabinet w tym samym składzie, w jakim go opuścił. Cała zmiana ograniczy się do wyjścia P. Hawes z Ministerstwa.

— Wielka konferencya reformistów, która się odbyła w Manchester, 3 b. m. było bardzo liczna. Z siedmiu uchwał które zapadły, i których wypełnienia wszyscy członkowie zobowiązali się wymagać od Gabinetu lorda Russell, najważniejsze są: głosowanie tajemne na wyborach parlamentowych i skrócenie terminu urzędowania Parlamentowego.

NIEMCY.

WIEDEŃ, *6 Grudnia.* Wiadomości z Paryża uczyniły tu największe wrażenie, i podług korrespondencyj z tego miasta, w sferach wyższego Rządu mocne objawia się życzenie, iżby zamiary Ludwika Napoleona powiodły się zupełnie. Taż korrespondencya donosi, że Lord Westmoreland, Poseł Angielski, zdaje się gotować do opuszczenia Wiednia.

— Gazeta *Lloyd* czyni uwagę, że P. Bonaparte, dla ziszczenia swego zamiaru, wybrał właśnie rocznicę Koronacyi swego stryja Cesarza Napoleona, to jest 2 Grudnia. Inna gazeta pisze, nie tylko we Francyi, ale po całym świecie ludzie dobrzemyślący nie mogą nie czuć wdzięczności dla Ludwika Napoleona za jego usiłowania, ku przywróceniu porządku i pokoju w burzliwej Francyi.

— W skutek rewizyi budżetów Ministeryalnych, zamierzane oszczędności w wydatkach służby publicznej są bardzo znaczne i wyniosą nie mniej nad 70 miljonów.

— Zapewniają, że plan nowej organizacyi Marynarki został przez Cesarza zatwierdzony. Skutkiem tej reformy pewna liczka statków wojennych będzie corocznie budowana, tak że pięć lat wystarczą dla postawienia naszej marynarki na stopie odpowiedniej stanowisku, jakie Austryi w rzędzie Mocarstw Europejskich się należy.

BERLIN, *11 Grudnia.* Przedwczora, Poseł Hanowerski, hrabia von Knyphausen, miał zaszczyt złożyć Królowi Jmci swoje listy wierzytelne.

— Podług listów z Berlina, zamieszczonych w Gazecie Powsz. Augsburskiej, Rząd Pruski, na wezwanie Austryackiego o przysłanie swego reprezentanta na Kongress Handlowo-Celny Wiedeński, miał odpowiedzieć, że tego uczynić nie może, dopokąd sprawy Związku Celnego (Zollverein) nie będą zupełnie urządzone.

— Inne listy, w tejże gazecie ogłoszone, donoszą, że po obiedzie, danym przez Króla dla deputowanych obu Izb, J. K. Mość, rozmawiając z niektóremi z nich, między innemi z P. Bethmann Hollweg, miał głośno oświadczyć swoje nieniezadowolenie ze świeżo obwieszczonego programmatu stronnictwa Staro-pruskiego. N. Pan dodał: «Zdajecie się chcieć układać z Rewolucyą, z którą ja w żadne układy nigdy nie wchodziłem i nie wejdę. Nie pochwalam tego i mówię to wam otwarcie.

— W ogólności wielka obojętność w Berlinie daje się uważać we względzie Izb Parlamentowych.

— Nasz Rząd był należycie przygotowanym do wypadków Paryskich; jeszcze 1 Grudnia przybyły z Paryża goniec przywiozł tu urzędowe pisma, któremi Ludwik Napoleon otwarcie zapowiadał, w jaki sposób zamierza wyjść ze zwikłań czasowych i przeciąć węzeł Gordyjski; wnosić należy, że wszystkie Rządy odebrały podobneż zawiadomienia.

Berlin, 13 Grudnia. Przedwczora, nowy Poseł Duński, hrabia de Bille, miał zaszczyt być przedstawionym N. Panu.

MUNICH, *2 Grudnia*, W dniu 29 Listopada udzielony został Drugiej Izbie Dekret Królewski, którym Sejm przedłużony do 1 Lutego przyszłego roku.

FRANKFURT, *10 Grudnia.* 3 b. m. wszystkie wojska federalne, skadające naszę załogę, zostały zaopatrzone w ostre naboje, a artyllerya w potrzeby wojenne.

HANOWER, *4 Grudnia.* Pierwsza Izba została otwarta 2 b. m. przez swego Prezesa, hrabię Benningsen, który odczytał Poselstwo Króla Jerzego V. Wczora obie Izby obrały po trzech kandydatów do prezydencyi, z których Król wybrał i zatwierdził Prezesem Pierwszej hrabię Benningsen, a Drugiej P. Lindemann.

FRANCYA.

PARYŻ, *10 Grudnia.* Dekretem z dnia 5 Grudnia Prezes Bonaparte mianował Kommisyą, złożoną z Prezesa Trybunału Handlowego, Merów 2, 6 i 8 okręgów Paryża i jednego Architekta, dla wyśledzenia i ocenienia szkod, zrządzonych niewinnym mieszkańcom w dniach 3, 4 i 5 Grudnia. Kommisya ta będzie prezydowana przez Prefekta Sekwany; tymczasowo, dla zaradzenia nagłym potrzebom, otworzono Ministrowi Spraw Wewn. kredyt nadzwyczajny od 200,000 franków.

— Przedwczora aresztowano dziewięciu nowych reprezentantów stronnictwa Góry.

— Ministrowie Spraw Zagr. i Marynarki odebrali od Posła Francuzkiego w Madrycie depeszę datowaną z dnia 2 Grudnia z Béhobie, treści następującej: «Port Marokański Salé odmówił żądanego zadośćuczynienia. Port ten przeto w dniu 26 Listopada był bombardowany przez półósmej godziny. Fortyfikacye zostały zburzone i pożar wybuchnął w rozmaitych punktach. Strata z naszej strony jest bardzo mała. — P. Bourré miał bezpośrednio potém odpłynąć do Tangeru; admirał zamierzał też posłać okręty pod Mogador.»

— Hrabia de Montalembert przyjął, jak wiadomo, mianowanie na Członka Kommisyi Doradczej. Powrócenie Panteonu, który był przedtém kościołem Patronki Paryża, S. Genowefy, do pierwiastkowego przeznaczenia, nastąpiło dla przypodobania się P. de Montalembert i reprezentowanej przezeń partyi katolickiej. W rozmowie którą miał z nim w tych dniach, Ludwik Napoleon tak się wyraził: «Mam do spełnienia missyą i pójdę aż do końca. Trzymam miecz niedrżącą ręką, nie wypuszczę go i zniweczę rewolucyą, albo sam zginę.»

— W gazecie *la Patrie* czytamy: «P. Arthur Marey Monge został zamordowany w mieście Nuits, przez socyalistów z zasadzki. W Cabestang wymordowali też oni najznakomitszych legitymistów; w Joigny Proboszcz, Mer, Podprefekt i kilku żandarmów padli ofiarą; w Beriers ciż szaleńcy wyrznęli celniejszych właścicieli, i nigdzie nie znalazła się garstka ludzi energicznych, którzyby im stawili czoło.

— Donoszą z Bruxelli, że na pierwszą wiadomość o wypadkach Paryskich, wychodźcy polityczni francuzcy wyjechali z pomienionego miasta, lecz dowiedziawszy się w drodze o obrocie jaki wzięły te wypadki, zatrzymali się przed granicą.

— Gazeta Departamentu *Saône et Loire* zawiera szczegóły wyprawy bandy *praktycznych socyalistów* (rabusiów), która, zebrawszy się w okolicach Saint-Sorlin, o 10 kilometrów od Mâcon, splądrowawszy w miasteczku kassę poborcy podatków, i domy prywatne, 6 Grudnia zrana pociągnęła do Mâcon, lecz była spotkana w drodze od kompanii inżenjerów i oddziału żandarmeryi. Major, dowodzący

siłą zbrojną, wyjechał na spotkanie bandy jako parlamentarz, ale socyaliści, równie nieświadomi praw wojny jako i pokoju, puścili weń z 50 wystrzałów, z których szczęściem ani jeden nie był trafny. Oburzeni tém żołnierze dali ognia i banda rozbiegła się natychmiast po okolicznych winnicach, rzucając broń i zebrane łupy. Zabito im pięciu ludzi, wielu raniono; schwytano 12 do niewoli.

Dowiadujemy się z gazet wschodniej Francyi, że 22 wychodźców, bawiących w Szwejcaryi, usiłowali wejść do Francyi przez Seysses (Dep. de l'Ain), ale byli zatrzymani przez żołnierzy straży Celnej, tak, że tylko pięciu wychodźców zdołali dopaść na powrot rzeki Rodanu. Jeden z celników został raniony w tém spotkaniu.]

Paryż, 10 Grudnia, wieczorem. Podług depeszy telegraficznej, ze Strasburga, 7 Grudnia odebranej przez gazetę Powsz. Augsburską, Poseł Angielski, lord Palmerston, był u Ludwika Napoleona z powinszowaniem.

— Dekretem z dnia 7 Grudnia Prezes mianował jenerała de Castellane Głównodowodzącym armiją Lyońską z zachowaniem dowodztwa 5 i 6 okręgu (division) wojennego i wojsk, jakie się w tych okręgach znajdować mogą.

— Gmach byłego Zgromadzenia Narodowego jest w tej chwili strzeżony przez oddział ze 12 żołnierzy. Wszystkie papiery Zgromadzenia, kwestorów i sekretarzy są opieczętowane.

— Zakaz wychodzenia z koszar został zdjęty, i w porze poobiedniej wszystkie bulwary i spacery napełnione są, jak zwykle, żołnierzami wszelkiej broni.

— Rozeszła się była pogłoska, powtórzona nawet przez gazetę *Times*, jakoby ostatni Gabinet Ludwika Napoleona, przed samym dokonaniem przewrotu, ściągnął z Banku Francuzkiego summę 25 miljonów franków, której wypłata, jako ostatniej raty pożyczki, uchwalonej przez Zgromadzenie Narodowe na rzecz Skarbu w ilości 75 miljonów, przypada w dniu 31 Grudnia bież. roku. Pogłoska ta jest czystym wymysłem, jak się okazuje z listu Rządzcy Banku, hrabi d'Argout, do byłego Ministra Skarbu, P. Casabianca, którym zaświadcza, że z pomienionej raty żadna część ściągniętą nie została.

— W korrespondencyi gazety Belgijskiej *Indépendance* czytamy: «Nie można sądzić wypadków Francyi inaczej, jak ze stanowiska bezwzględnego, konieczności utrzymania porządku. Kiedy wszystkie wichry razem miotają okrętem, trzeba przedewszystkiém kotwicę zarzucić. Nie chodzi więc dziś o chwalenie lub ganienie tego co się stało, o zapuszczanie się we wsteczne rozumowania i ocenienie faktów dokonanych; wyższy cel powinien dziś przewodniczyć piórom bezstronnym, mianowicie zbadanie, co, z obecnego rzeczy stanu, da się zachować na korzyć zasad Rządu i Władzy. Te zasady pozostały nienaruszone, one to powinny być sterem dla pisarza, być jego punktem wyjścia i natchnieniem w sądzeniu o wypadkach 2 Grudnia 1851 roku. Można było nie pażądać ich wcale, można było inne rozwiązanie przypuszczać, dla wyjścia ze zwarcia się dwóch Władz, między sobą, ale, naostatek, nie w tém leży istotne zagadnienie.

«Oto wszczęła się nowa walka zbrojna: w tém spotkaniu naprzeciw Prezesowi Rplitej nie występują ani Orleaniści ani Legitymiści. Bynajmniej; te dwie partye są tu, jeżeli tak się wolno wyrazić, tém, czém w dramacie są osoby nieme; jeżeli na chwilę ukazują się na scenie, to tylko dla tego, żeby zniknąć przy rozwiązaniu. Prawdziwy, jedyny przeciwnik Prezesa, ten który jest duszą powstania obecnego, który był sprawcą powstań przeszłych i który grozi nam w przyszłości, (każdy go się domyśla, moglibyśmy nawet go nie wymieniać), jest to Demagogija, jest to Anarchija, jest to Wojna domowa, uwinięta w zwoje chorągwi Czerwonej. Taki jest nieubłagany przeciwnik Prezesa i taki prawdziwy wróg całej Społeczności.

«W takiém położeniu, przedmiot życzeń przyjaciół porządku nie może być wątpliwym, i odkładając na stronę wszelkie kwestye osób, wszelkie ocenianie partyj, musimy zwycięztwa zupełnego życzyć sprawie publicznego porządku.

«Zresztą, nie jest to już kwestya czysto-francuzka, jest to kwestya europejska; stawka, o którą gra idzie we Francyi, jest Pokój świata. Gra ta obchodzi całą Cywilizacyą, i w obec podobnego niebezpieczeństwa, życzenia nasze, mimowolnie nawet, muszą się zwrócić ku zachwianej sile Rządu i Władzy.

«Kiedy bucha pożar, najnaglejszą potrzebą jest zgasić ogień, a nie troszczyć się, azali jutro powódź nie nastąpi.»

Paryż, 11 Grudnia. Jenerał Rulhière odebrał dymissyą za to iż podpisał akt złożenia z urzędu (déchéance) Ludwika Napoleona, zapadły w merowstwie 10 okręgu Paryża; podobnyż los czeka jenerała Oudinot, byłego wodza naczelnego armii Włoskiej.

Ohydne sceny rabunku i rzezi, popełnione przez Czerwonych w Clamecy, Auch, Mirande, Poligny, Beziers i Saint-Sorlin, sprawiły w Paryżu największe wrażenie i więcej nad wszystkie rozumowania przykładają się do zjednania stronników L. Napoleonowi. Sami legitymiści zaczynają przemawiać innym językiem. Zapewniają, że ich postępowanie w czasie głosowania będzie zależeć na tém, iż sami, osobiście, wstrzymają się od głosowania i powiedzą wieśniakom swojej partyi: głosujcie sobie jak się wam podoba; to będzie jedno, co powiedzieć im głosujcie za Ludwikiem Napoleonem.

— Ludwik Napoleon, (mówi jedna korrespondencya), czyni największe usiłowania żeby sobie co najwięcej pozyskać stronników w partyi konserwatorów. Artykuły tak gwałtowne P. Granier de Cassagnac w *Constitutionnel*, gazecie pałacu Elysée, ustąpiły miejsca artykułom jednawczym P. Véron.

— Jest mowa o utworzeniu Ministerstwa Policyi, które prócz Policyi właściwej, obejmowałoby nadzor nad xięgarstwem, drukarstwem, gazeciarstwem i teatrami. Wymieniają P. Carlier jako przyszłego Ministra.

— Zbyt sławny niegdyś redaktor *Presse*, w ostatnich czasach deputowany, P. Emile de Girardin, został aresztowany

wany z rozkazu Prefekta Policyi. Po wypadkach 2 Grudnia wydał rodzaj manifestu, w którym oświadcza, *że chce umrzeć*. Nie tłumaczy się jasno z pobudek swojej rozpaczy, ale wolno się domyślać, że główną przyczyną tego znienawidzenia życia, jest przekonanie, że pod żadną formą Rządu nie może zostać Ministrem.

— *Constitutionnel* z d. 9 Grudnia pisze: «Czekaliśmy z największą niecierpliwością wiadomości z prowincyj południowych; o to co nam donoszą: Wczora w Béziers zabito dwie osoby idące przez ulicę; w Bedarrieux działy się większe jeszcze okropności. Zaattakowani przez wściekłe pospólstwo, żandarmy schronili się do swoich koszar; tam, przez dwie godziny wytrzymali z największą odwagą szturm prawdziwy; nakoniec motłoch, widząc iż nie zdobędzie koszar, powziął piekielną myśl podpalenia tego budynku, jakoż koszary spaliły się ze wszystkiemi żandarmami, ich żonami i dziećmi.

«W Montpeiller panuje spokojność.

«Jeden z zabitych w Montpeiller należał do najzapaleńszych demokratów; zbuntowani wieśniacy, przybyli z okolic, nie znali go.

«Na śmierć, na śmierć, wołali, tego arystokratę.» — «Ale to nasz brat» odezwał się ktoś z tłumu. — «Mniejsza o to» odpowiedziano, «my strzelamy do sukni.» I Demokrata upadł rozstrzelany wraz z synem swoim, którego odprowadzał ze szkoły.»

— Wprzód nim wojska zdążyły do Clamecy, powstańcy zaczaili się po drogach i odarli wszystkie przejeżdżające poczty i wszystkich podróżnych.

Za przywróceniem władzy w Clamecy, sąd wojenny został natychmiast uorganizowany dla sądzenia winowajców zatrzymanych przez same wojska, jako i tych których co chwila przyprowadzają mieszkańcy okoliczni, też uorganizowani dla imania uciekających demagogów po ich rozbiciu.

Sprawcy rzezi w Poligny śpiesznie się wynieśli za grancię do Szwajcaryi. Poruszenie było urządzone przez pewnego Demokratę Socyalistę, którego pierwszym czynem było wtrącenie do więzienia własnego ojca i brata.

— Gazeta *Patrie* otrzymała wiadomości, że doniesienia o pełnionych w Joigny morderstwach nie są uzasadnione.

— Taż gazeta daje następujące wiadomości z Departamentów:

Niższy Ren. *Strasburg, 7 Grudnia, o 10 wieczorem.* Wczora anarchiści usiłowali sprawić rozruchy; postawa wojsk stanęła temu na przeszkodzie. Motłoch, który się był zgromadził, z łatwością został rozpędzony; hersztowie buntu zatrzymani. Strasburg zupełnie spokojny. Stan oblężenia ogłoszony tam wczora wieczorem.

Wyższy Ren. *Colmar, 7 Grudnia, o 4 wieczorem.* Spokojność zupełna. Usiłowano podburzyć robotników w Mulhausen. Demagogi posłali do nich swych emissaryuszów, ale roboty na warstatach nie były wcale przerwane.

Niższe Alpy. P. Albert Paulmier, Zastępca Prokuratora i Paillard, Podprefekt, w Forcalquier zrąbani szablami i zbici kolbami przez powstańców, zdołali uciec z więzienia po 26 godzinach zamknięcia i przybyli w opłakanym stanie do Apt, Departamentu de Vaucluse.

— Piszą 6 Grudnia z Marsylii: «Miasto Brignolles, stolica okręgu, wpadła w ręce zbrojnego chłopstwa, które uwięziło Podprefekta i Mera, i na miejsce tego ostatniego przywróciło Mera demokratę. Powstańcy ułożyli listę osób podejrzanych, których mają uwięzić. Jedna bogata rodzina, w tym spisie umieszczona, zdołała umknąć do Marsylii; inne osoby z tychże stron przybywające donoszą, że prócz Babignolles, miasta St. Maximin et St. Luc i wieś Vidauban są w pełném powstaniu.

Dwie kolumny ruchome wysłane zostały: jedna z Tulonu, druga z Marsylii; ta ostatnia mało liczna, zdaje się mieć tylko na celu rozpoznanie stanu rzeczy w Departamencie du Var, pierwsza zaś będzie stanowczo działać przeciw zbuntowanemu chłopstwu. Niemasz wątpliwości, że w polu otwartém, bandy powstańców pierzchną przed wojskiem regularném, ale Departament jest górzysty i leśny i może długo dawać schronienie geryllasom, jeżeliby walka między Dyktaturą i Anarchiją miala się przeciągnąć.

Toż samo mogłoby zajść i w Departamencie Alp Niższych, gdzie też się objawiły pierwsze symptomata zbrojnego oporu. Donoszą dziś, że pospólstwo miasta Manosque powstało pod orędownictwem Municypalności czerwonej, która im zostawiła wszelką swobodę: banda ta pociągnęła do Forcalquier, gdzie Podprefekt stał się ofiarą swej wytrwałości w sprawie porządku.

W Marsylii działa są wykierowane na rozmaite punkta, i wojska obozują pod szałaszami.»

— W dopisku do tych doniesień czytamy: «Kommunikacye z Niższemi Alpami są zagrożone przerwaniem. Bandy zbrojne, które podług świadectwa widzów mogą wynosić do 6,000 ludzi, pociągnęły wczora wieczorem ku Digne i okrążyły dokoła stolicę Departamentu. Prefekt nie ma dla obrony miasta jak jedną kompaniją żołnierzy i żandarmeryą; ale posłano mu na odsiecz oddział wojska z Marsylii. Wysłano też z Aix bataljon do Pertuis, miasteczka nad rzeką Durance, w Departamencie Vaucluse, które przeszłej nocy zostało zajęte przez 500 do 600 powstańców. Oddział, wysłany z Tulonu do Brignolles, rozpędził po drodze bandy czerwone, zebrane w Solliès i wziął 150 niewolnika.

Paryż, 12 Grudnia. (Przez telegraf.) Departamenta Var, Gers, Lot, Lot et Garonne, są ogłoszone za będące na stopie oblężenia.

— *Constitutionnel* donosi, że cały Departament Niższych Alp jest w mocy powstańców. Znaczne siły zostały wyprawione do tego Departamentu.

— Dekretem z dnia 9 b. m. utworzone zostały cztery Kommisye śledcze, z powodu powstania w Paryżu z dnia 2 Grudnia. Kommisye te zostają pod kierunkiem jenerała Bertrand.

— Gazeta *la Presse* została ostatecznie zakazana; drukarze gazety *le National* zatrzymani na podejrzenie, iż drukowali proklamacye buntownicze.

— Monitor urzędowy zawiera Dekret, upoważniający Rząd do wybierania podatków według uchwalonego budżetu po 1 Kwietnia 1852 roku.

— Jenerałowie Harispe i Vaillant mianowani zostali Marszałkami Francyi.

BELGIJA.

BRUXELLA, *12 Grudnia.* Dziś rano P. Thiers przybył tu z Frankfurtu a jutro ma wyjechać w dalszą podróż do Anglii wraz ze swą rodziną, na którą oczekuje w naszém mieście.

— Gazeta *Journal de Bruxelles* donosi, że Ludwik Blanc zatrzymany tu został wczora na przedmieściu Saint Josse-ten-Node i przewieziony do Ostendy, zkąd ma być odprawiony na powrót do Anglii.

HISZPANIJA.

Po otwarciu posiedzenia Izby Deputowanych w dniu 5 Grudnia, Prezes Gabinetu udzielił Izbie depeszę telegraficzną, z dnia 2 Grudnia z Paryża, oznajmującą o wypadkach dnia tego.

Wiadomość ta przyjęta była z wielkiém wzruszeniem. Prezes Gabinetu w krótkich słowach zapewnił Izbę, że cokolwiekby zaszło we Francyi, to nie zdoła zagrozić w Hiszpanii ani Tronowi, ani instytucyom narodowym, ani porządkowi publicznemu.

WŁOCHY.

Podług korrespondencyj z Rzymu, ogłoszonych w Gazecie Powszechnej Augsburskiej, sekty rewolucyjne nie przestają werbować licznych zwolenników tak między wojskowemi armii Papiezkiej, jak i między ludem.

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

BERLIN, *14 Grudnia.* Na posiedzeniu 10 b. m. Minister Skarbu złożył Drugiej Izbie budżet na rok 1852.

— *Gazeta Pruska* uważa przewrót dokonany przez Ludwika Napoleona jako niezbędne następstwo czynności Zgromadzenia Narodowego, które surowo nagania. Podług niej, jeśliby Prezes był czas jakiś zaczekał, byłby uprzedzony przez samo Zgromadzenie, a wtedy walka byłaby daleko krwawsza i powszechna, gdyż Zgromadzenie nie byłoby zdołało powściągnąć massy. I tak, Rządy Konserwatorskie Europy (dodaje gazeta), powinny cieszyć się z tego co się stało; nowy stan rzeczy we Francyi odwrócił grożące niebezpieczeństwo i uczynił podobnem dążenie do lepszej przyszłości. Wszelkie inne względy muszą umilknąć w takiém uważaniu rzeczy.

W podobnym duchu przemawiają gazety i innych Państw Niemieckich, a to nie tylko konserwatorskie, ale i czysto Konstytucyjne.

LONDYN, *10 Grudnia.* Jest pewność, że po dzień dzisiejszy nikt z rodziny Xiążąt Orleańskich nie wyjechał z Anglii.

— Umarł, mając lat 75, hrabia Suffolk; młodszy syn jego, Vice-hrabia Andover, urodzony w roku 1814, obejmuje po nim tytuły i dobra.

PARYŻ, *12 Grudnia, wieczorem.* Dekretem z dnia wczorajszego określone są atrybucye Zgromadzenia Doradczego. Ciału temu po wierzone zostaje obliczanie głosów, które będą dane w dniach 20 i 21 Grudnia. Zgromadzenie też dawać ma swe zdanie o projektach Dekretów Prawodawczych, które będą mu przedstawiane, i zastępować we wszystkiem byłą Radę Stanu, prócz spraw spornych administracyjnych.

— Monitor urzędowy zaczyna umieszczać długie spisy władz prowincyonalnych, które oświadczyły swoje przystanie do nowego porządku rzeczy.

Wszakże uwaga powszechna z niespokojnością zwrócona jest ku prowincyom; znaczne części kraju dalekie są od stanu pożądanego; takiemi są po większej części Departamenta południowe. Nièvre, pomimo usiłowania P. Carlier, Komisarza nadzwyczajnego, jest zawsze jeszcze ogniskiem wielkiej fermentacyi.

W Depart. Niższych Alp celniejsze miasta są w ręku demagogów; wojska są posłane na ich poskromienie. W Dep. Var zawsze jeszcze bunt panuje w stronie Brignolles i Luc.

— Podług podań zebranych urzędowie, strata, poniesiona przez armiją podczas walki w Paryżu, wynosi: zabitych 25, z których jeden oficer, ranionych 184, z których 17 oficerów.

— Wypadki głosowania armii przysyłane są ze wszystkich punktów i wszystkie jednomyślnie są za Prezesem Bonaparte.

— Gazety, które były na czas jakiś ustały, zaczynają ukazywać się na nowo, jako *La Presse*, *l'Union*, *l'Opinion Publique*, *le Corsaire*. P. Emile de Girardin żadnego już nie ma udziału w gazecie la Presse, Redaktorem jej jest P. Pérodaud.

(Journ. de S.-P. Pszcz. Półn. R. I.)

OD WYDAWCY.

Tygodnik Petersburski będzie wychodził w roku przyszłym, 1852, bez żadnej zmiany w dotychczasowym układzie i cenie. Osoby życzące prenumerować proszone są o wczesne zgłoszenie się.

Позволяется печатать. 10 Декабря 1851 года. *Ценсоръ Н. Ахматовъ.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.